

Avtorica: Karmen Sadar
Ljubljana, 8.5.2015

IZLET NA AVSTRIJSKO KOROŠKO

V petek 8.5.2015 smo se zjutraj ob 7. uri zbrali pred DZC-jem. Izpred hiše smo odšli z avtobusom približno ob 7.30 uri. Približno ob 9.30 uri dopoldne smo se še ustavili v Sloveniji, da smo šli na stranišče in pojedli sendviče. Ko smo pojedli smo nadaljevali pot na avstrijsko Koroško. Šli smo skozi Jesenice pa vse do Celovca, to je okoli 30 kilometrov. Peljali smo se skozi neko mesto, kjer imajo jezero veliko kakor morje. Jezero se imenuje Vrbsko jezero, tam je vedno veliko turistov. Avstrijci imajo semafor samo z rdečo in zeleno lučjo. Približno ob 9.30 uri dopoldne smo prišli v Celovec, kjer smo se ustavili v Minimundus-u. Minimundus ima razstavljenih 155 miniaturnih maket iz celega sveta. Naštela jih bom samo nekaj, ker bi bilo drugače preveč za napisati: Blejsko jezero z otokom in Blejskim gradom, NUK, kip svobode, kitajski zid, Eifflov stolp, srbski samostan, ruska raketa in še veliko drugih miniaturnih stvari. Če smo si hoteli vse ogledati smo za ves ogled potrebovali 2 uri. Bilo je zelo vroče, meni in še veliko drugim je bilo prevroče. Opeklo me je sonce, ker sem se zjutraj pozabila namazati s kremo.

Ob 11.30 uri smo nadaljevali pot proti Beljaku na Goro opic. Okoli 12.15 ure smo prispeli. Imeli smo vodiča, vendar je znal samo nemško in še dobro, da smo imeli Silvio, ki zna nemško, da nam je prevajala. Na Gori opic živi 153 opic, ki niso nevarne, vendar se ne smeš dotikati ograje, jih gledati v oči, božati ali jih hraniti. Vodič je rekel, da če imamo kakšno vprašanje naj kar vprašamo. Silvia je prevajala. Opice se imenujejo japonski makaki. Nekdo je vprašal, glede na to, da jih je 153, če pozna vsako po imenu, ker so si tako podobne. Odgovoril je, da za vsako ve kako ji je ime. Japonski makaki živijo od 30 do 40 let. Tista opica, ki spleza najvišje na drevo dobi nagrado – hrano. Ko smo končali ogled smo si lahko kupili nekaj za spomin.

Potem smo se počasi odpravili domov. Še prej smo se ustavili v Žirovnici, kjer smo imeli v gostilni naročeno kosilo. Kosilo je bilo obilno, za povrh pa še sladica. Če je hotel kdo kaj piti si je moral sam plačati pijačo. Jaz sem bila potrebna kave in sem jo naročila, malo kasneje pa še kokakolo. Bil je zelo lep izlet. Domov v Ljubljano smo prišli približno ob 17. uri popoldne. Špela me je že čakala s Pipo. Potem sva se s Špelo odpeljali domov. Bilo je lepo, spet sem spoznala nekaj novega.